

УДК. 657.6

Сейтумеров Р. - ст. гр. БМ-31

Тернопільський державний технічний університет ім. Івана Пулюя

НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ АУДИТУ В УКРАЇНІ

Науковий керівник: к.е.н., доцент Королук Т.М.

Розвиток ринкових відносин в незалежній Україні, коли виникнення нових форм власності призвело до зіткнення інтересів власників підприємств і їх керуючих, поклало початок виникненню нової форми контролю, яку сьогодні називають аудитом.

Відповідно до Закону України «Про аудиторську діяльність» від 22.04.1993 року (зі змінами та доповненнями), аудит – перевірка публічної бухгалтерської звітності, обліку, первинних документів та іншої інформації про фінансово-господарську діяльність суб'єктів господарювання з метою визначення достовірності їх звітності, обліку, його повноти й відповідності чинному законодавству та встановленим нормам.

Невідповідність нормативно-правової бази міжнародним стандартам, недостатньо напрацьовані методи і процедури у сфері аудиторської діяльності, а також дистанціювання освіти й науки від практики свідчить про недосконалість національної системи аудиту та необхідність подальшого дослідження в даному напрямі.

Нині в процесі здійснення підприємницької діяльності особливого значення та актуальності набувають питання мінімізації витрат операційної діяльності як основи вихідного матеріалу при ціноутворенні. Тільки ретельний аналіз та контроль за виробничими та торговельними витратами допоможуть вистояти вітчизняним підприємствам в конкурентній боротьбі, підвищити продуктивність та ефективність їхньої діяльності. Оскільки не кожне підприємство у своєму складі створює структурний підрозділ, який реалізує зазначені вище функції, виникає потреба залучення незалежних аудиторських фірм, які зможуть надати такі послуги, тобто здійснити аудит.

Основними потенційними сферами дослідження та удосконалення ринку аудиторських послуг в Україні можуть стати:

1. Внесення необхідних змін і доповнень до Закону України «Про аудиторську діяльність» від 22.04.1993р. (зі змінами та доповнення) з метою приведення його у відповідність до інших законодавчих актів України.
2. Досягнення узгодженості між нормативними документами, прийнятими професійними організаціями, при дотриманні ієрархії, хоч вона досить умовна, оскільки всі ці професійні організації незалежні по відношенню одна до одної.
3. Розробка нових методик аудиторської перевірки фінансової звітності підприємств у розрізі галузей їх діяльності, використовуючи узагальнений практичний досвід роботи міжнародних і вітчизняних аудиторських фірм.
4. Приведення у відповідність нової бухгалтерської та аудиторської термінології відповідно до Закону «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».
5. Внесення відповідних змін, доповнень та уточнень до структури системи освіти аудиторів через створення єдиних вимог базової вищої освіти.

На нашу думку, яка ґрунтується на багатоманітності розглянутих питань, коло проблем розвитку аудиту, у сучасних умовах, залишається ще досить широким.

Підсумовуючи все вищесказане, можна зробити висновок, що в сучасних умовах відбувається активне становлення аудиту, що є гарантією ефективного подальшого розвитку аудиту, його адекватності основним напрямкам розвитку економіки.